

Puls umjetnika
The Pulse of the Artist

Crikvenica, **SINIŠA REBERSKI / VICE GLIBOTA / MARINA ĆORIĆ / AMBROZ OROŠI /**
2025. DUBRAVKO KASTRAPELI / BORIS ROCE

Puls umjetnika / **The Pulse of the Artist**

Gradska galerija Crikvenica /
Crikvenica Town Gallery

Crikvenica, 2025.

IMPRESUM

Gradska galerija Crikvenica / Crikvenica Town Gallery

Strossmayerovo šetalište 22
51260 Crikvenica
TEL. 051 242 372
E-MAIL: ured@kultura-crikvenica.hr
www.kultura-crikvenica.hr

Stručni savjet galerije / Expert advice to the gallery

Dubravka Kanjski, Jasna Rodin, Sonja Švec Španjol

katalog / catalogue

Puls umjetnika / The Pulse of the Artist

nakladnik / the publisher

Centar za kulturu *Dr. Ivan Kostrenčić* /
Dr Ivan Kostrenčić Cultural Centre
Gradska galerija Crikvenica /
Crikvenica Town Gallery,
Strossmayerovo šetalište 22

za nakladnika / on behalf of the publisher

Andrea Car Avdagić

kustosi izložbi / exhibition curators

Jasna Rodin, Sonja Švec Španjol

prijevod / translation

Kopunga, vl. Petra Longin, Selce

fotografije / photographs

Marina Ćorić, Vice Glibota, Dubravko Kastrapeli,
Ambroz Oroši, Boris Roce, Josip Strmečki

dizajn / design

Ivona Miloš, *InSitu*

tisak / print

Tiskara *Igmar*, Hreljin

naklada / print run

400 primjeraka, Crikvenica, svibanj 2025. /
400 copies, Crikvenica, May 2025

Izložbeni ciklus 2025. godine sufinanciran je sredstvima Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske, Primorsko-goranske županije, Grada Crikvenice i Centra za kulturu *Dr. Ivan Kostrenčić*.

The 2025 exhibition series is co-financed by the Ministry of Culture and Media of the Republic of Croatia, Primorje-Gorski Kotar County, the Town of Crikvenica and the *Dr Ivan Kostrenčić Cultural Centre*.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 150829090.

A CIP record is available in the digital catalogue of the University Library of Rijeka under the number 150829090.

ISBN 978-953-7532-37-6

GRADSKA **galerija** CRIKVENICA

2025.

6. 5. – 31. 5. SINIŠA REBERSKI

*Prostori neba, vode i života / Spaces of Sky,
Water, and Life*

5. 6. – 30. 6. VICE GLIBOTA

Relics of detriment / Relics of detriment

4. 7. – 30. 7. MARINA ĆORIĆ

Godišnji / Holiday

1. 8. – 29. 8. AMBROZ OROŠI

*Ritam pulsirajuće energije / The Rhythm of
Pulsating Energy*

3. 9. – 30. 9. DUBRAVKO KASTRAPELI

*Poezija Drage Gervaisa / The Poetry of Drago
Gervais*

3. 10. – 31. 10. BORIS ROCE

Osjeti preobrazbe / Feelings of Transformation

Siniša Reberski

(1962., Zagreb)

Godine 1987. diplomirao je na ALU u Zagrebu u klasi prof. Ante Kuduza. Od 1987. do 1990. studirao je na *Hochschule für Angewandte Kunst* u Beču u majstorskoj klasi za umjetničko pismo i oblikovanje knjiga, a 2016. završava poslijediplomski magistarski studij *Akademije za likovno umetnost in oblikovanje* u Ljubljani. Od 1991. predaje na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu,

E-MAIL: sinareb@gmail.com

danas je u zvanju redovitog profesora. Predavao je i na Studiju dizajna Sveučilišta u Zagrebu, Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci i na Oddelku za oblikovanje na ALUO u Ljubljani.

Uže područje umjetničkoga interesa su mu slikarstvo i kaligrafija. Do sad je izlagao na tridesetak samostalnih i brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Najradije slika u tehnici akvarela, za što je primio više priznanja.

In 1987, he graduated from the Academy of Fine Arts (ALU) in Zagreb under the mentorship of Professor Ante Kuduz. From 1987 to 1990, he continued his studies at the *Hochschule für Angewandte Kunst* in Vienna, specializing in artistic lettering and book design within the master class program. In 2016, he earned a postgraduate master's degree from the Academy of Fine Arts and Design in Ljubljana. Since 1991, he has been a faculty member at the Academy of Fine Arts in Zagreb, where he now holds the rank of full professor. He has also lectured at the School of Design at the University of Zagreb, the Academy of Applied Arts in Rijeka, and the Department of Design at Academy of Fine Arts and Design in Ljubljana.

His artistic practice centers on painting and calligraphy. He has showcased his work in approximately thirty solo exhibitions and numerous group exhibitions, both in Croatia and internationally. Watercolor is his preferred medium – a technique in which he has received multiple awards and wide recognition.

Sam sam gledao prema pučini, akvarel na papiru,
65 x 39 cm, 2025.

Prostori neba, vode i života

Ljudi danas često borave u prirodi u potpunosti nesvjesni okruženja u kojem se nalaze, pa ni ne primijete sunce koje se probija kroz krošnju stabla, zvuk šuma lišća nošenog blagim povjetarcem ili zrcaljenje okolne prirode na površini vode. Većina danas korača svijetom gledajući u pod ili ekran svog mobitela zaokupljena vlastitim mislima, opterećena obavezama, poslovima i problemima. U gradovima niču nove zgrade na nekadašnjim zelenim površinama, sijeku se šume i za njima ostaju pustopoljine, dok ljudi žive u svojim malim začaranim krugovima posve nesvjesni svijeta koji nestaje.

Cijeli svoj život Siniša Reberski duboko osjeća prirodu. Ona omogućuje odmak od užurbane svakodnevnice i predstavlja jedinstveno okruženje u kojem čovjek može biti ono što on iskreno jest. Za autora toliko iskonski povezanog s prirodom, svjedočenje njezinoj devastaciji izaziva veliku bol i duboko suosjećanje s postepenim nestankom najveće vrijednosti koja nam omogućuje život na ovoj planeti. Kako bi sačuvao od nestajanja niz jedinstvenih trenutaka provedenih u prirodi, Siniša Reberski “fotografira okom” te kontinuirano pohranjuje snimljene kadrove u vlastiti “mentalni

album”. S vremena na vrijeme, autor okreće listove tog albuma i nastoji najupečatljivije “mentalne fotografije” pretočiti u akvarele na praznim plohamu papira. Nevjerojatna moć transformacije, koja se odvija tijekom stvaralačkog procesa, počiva na činjenici da autor iz jednog, naizgled posve običnog, prizora apstrahira svu onu ljepotu, čar, bogatstvo i misteriju prirode koju potom bilježi na površini papira u tehnici koju najviše osjeća svojom – akvarelu. Naime, akvarelna tehnika nosi određene zadatosti, ali i spontanosti, koje daju posve novu dimenziju utjelovljenoj mentalnoj fotografiji. Tijekom procesa razvijanja mentalnih fotografija, Siniša Reberski iznova proživljava upamćene trenutke, pri čemu dolazi do emocionalno i likovno intrigantnog spleta

onog doživljenog, upamćenog i interpretiranog. Autor bilježi slike netaknute prirode – morske pučine, otočja, šuma i močvara koje polako, ali sigurno nestaju iz sjećanja, ali i iz našeg neposrednog okruženja. Taj nezaustavljivi proces neminovno otvara pitanje od presudne važnosti: Što ako je jedino što će nam ostati od netaknute prirode upravo sjećanje na nju?

Svijet osebujnog i profinjenog sklada linija, oblika i boja, u kojem se pojedine forme rasplinjuju u izmaglici vođene površine ili zagasitog neba, svijet je u kojem Siniša Reberski utjelovljuje iskonski duh prirode dok mu likovna zvučnost akvarela omogućuje materijalizaciju vlastitih osjećaja. Nazivi radova su naglašeno deskriptivni. Oni, poput sjećanja u kratkoj formi, ukazuju na proživljene trenutke. Jedna tankočutna misao, emocija ili radnja suptilno uvodi promatrača u svijet likovnosti. Dominantno vodoravni formati definirani su hladnim tonovima mistične plave, zelene i ljubičaste boje čiju dubinu dodatno potenciraju povremeni uplivi toplih tonova žute ili narančaste boje. Linija horizonta naglašava vodoravno usmjerenje upamćenog prizora pozivajući promatrača da otkrije nevjerovatne dubine emocija i misli skrivenih iza tankočutnih koprena trske ili kapi kiše koje se stapaju s morskom površinom. Fascinantna je tišina ostvarena u djelima čija meditativna atmosfera nenametljivo poziva na kontemplaciju pružajući pritom osjećaj dubokog duševnog mira i spokoja – osjećaj koji je danas moguće postići isključivo u netaknutoj prirodi.

Riječ je o iskonskoj energiji koju nikada neće moći prenijeti ni najveća ostvarenja suvremene tehnologije. Prizori variraju od minuciozno izvedenih kompozicija gdje je jasno vidljiva svaka stabljika trske pa sve do slobodnijih i ekspresivnijih izraza u kojima se morska površina stapa s površinom noćnog neba. Tonsko i skladno slikarstvo sazdano je na opozicijama mekih sfumato ploha površine vode i/ili neba te nevjerovatno minuciozno i precizno izvedenih linija tankočutnih stabljika što povremeno stvara dojam elegantnih lebdećih trski u nevjerovatno tihom i mirnom, gotovo nadrealnom, prostoru. U morskim vizurama, stabljike trske zamjenjuju kapljice kiše koje tvore dijagonalne silnice spajajući nebo i morsku površinu. Poetične kompozicije delikatnim izborom fino ugođenih boja ostavljaju snažan dojam emanirajući unutarnji mir te pozivajući na kontemplaciju odnosno bivanje sa samim sobom. Ključno je ono što se ne vidi, već se kroz prikazano osjeti i doživi. Ponekad je u tihim i nenametljivim kompozicijama prisutan i slobodniji ekspresivniji element poput razigranog neba koje nas podsjeća na jedinstvenost, neponovljivost i prolaznost svakog pojedinog trenutka u našem životu. Zagasiti noćni prizori nose jednu dozu mističnosti ostvarenu u nevjerovatnoj dubini i slojevitosti tonova plave, ljubičaste i zelene boje. Likovne bravure, poetičnost, sklad i ljepota utjelovljene prirode na vodoravnim kompozicijama emaniraju mir, tišinu i spokoj prijeko potrebne za očuvanje duševnog mira svakog ljudskog bića.

Dva mjeseca nad otokom, 65 x 38 cm, akvarel na papiru, 2025.

Ne vidi se ništa iza trske, 70 x 33 cm, akvarel na papiru, 2024.

One su lišene bilo kakve pretencioznosti ili pretjerivanja te počinjavaju na autorovom iskonskom i dubinskom osjećanju i razumijevanju prirode što čini ovaj ciklus radova svojevrsnom likovnom poezijom u malom.

Siniša Reberski utkiva vlastito bogato iskustvo i usvojeno znanje u ciklus “Prostori neba, vode i života” te prenosi sjećanja u niz intimnih likovnih partitura kao trajnu subjektivnu dokumentaciju bogatstva i raznolikosti prirode koju je spoznao, doživio i upamtio te pohranio u svojim radovima, s nadom da će znatiželjni promatrač putem percipiranih likovnih djela spoznati iskonsku suštinu i dragocjenost prirode.

viša kustosica Sonja Švec Španjol, mag. hist. art.

SPACES OF SKY, WATER, AND LIFE (SUMMARY)

Throughout his life, Siniša Reberski has nurtured a deep, instinctive bond with nature. For him, it offers a sanctuary from the rush of everyday life – a rare space where one can reconnect with their true self. For an artist so intimately attuned to the natural world, witnessing its slow unraveling brings profound sorrow – a quiet grief for the vanishing essence that sustains all life on Earth. To preserve the fleeting poetry of his encounters with nature,

Reberski ‘photographs with the eye’, capturing moments not with a lens, but with presence. These impressions are carefully stored in a personal, inner album of memory. Now and then, he returns to its pages, translating the most vivid of these mental images into delicate watercolors. His creative process holds a quiet alchemy: from a single, seemingly ordinary scene, he distills wonder, mystery, richness, and grace – and gently gives it form in the medium that speaks most naturally to him: watercolor.

Reberski paints what is vanishing – open seas, islands, forests, and wetlands – landscapes of untouched nature that are slowly, irrev-

ocably receding, not only from our environment, but from our collective memory. His work poses a quiet yet urgent question: What if memory is all that remains of pristine nature?

Senior Curator Sonja Švec Španjol, M.A. in Art History

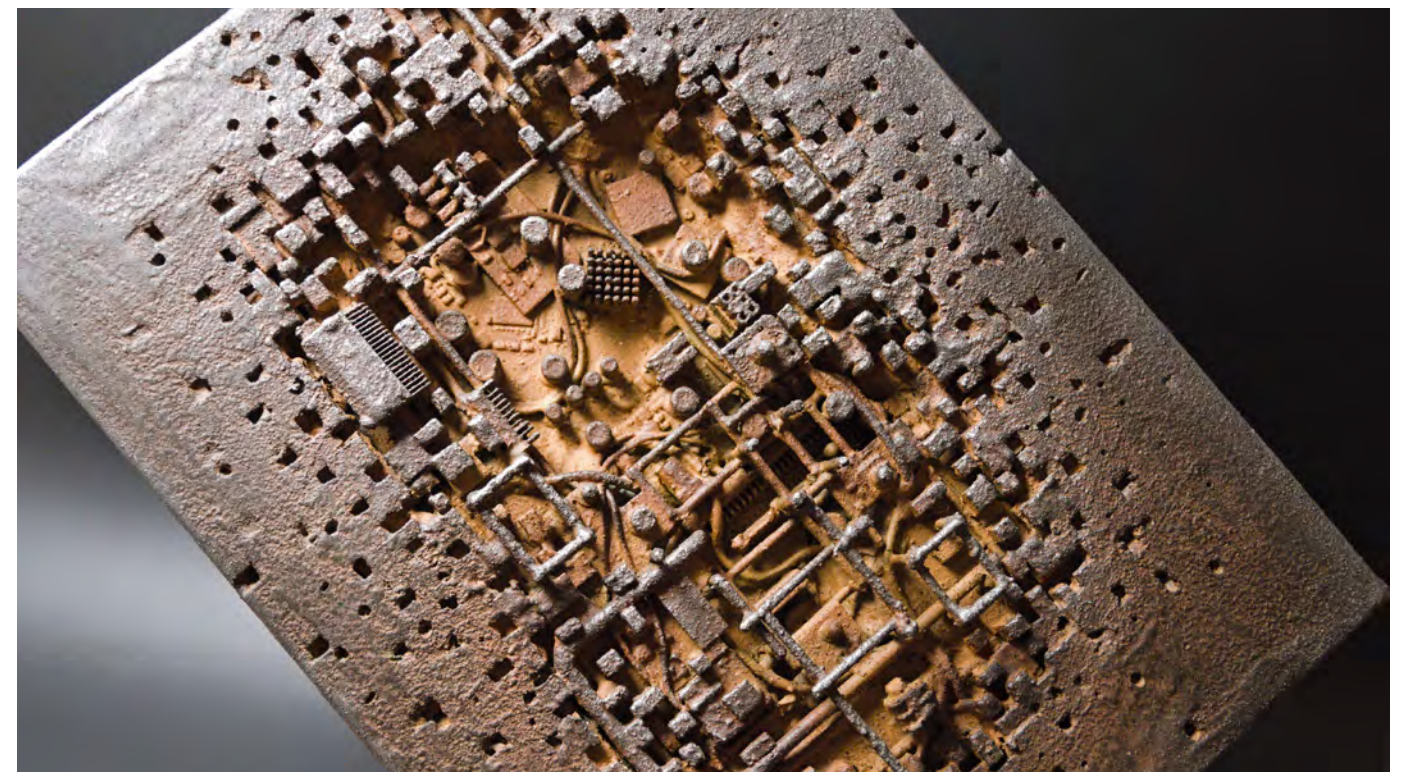
Vice Glibota

(1988., Split)

E-MAIL: glibotavice24@gmail.com

Magistrirao je kiparstvo 2013. godine u klasi prof. Stjepana Skoke na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru. Sudjelovao je u realizaciji umjetničkog segmenta projekta “Astro-park Makarska” – edukacijskog centra za djecu i odrasle otvorenoga 2017. u Makarskoj zvjezdarnici. U sklopu projekta realizirao je sedam javnih skulptura koje predstavljaju nebeska tijela sunčevog sustava: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Asteroidni pojas, asteroid Makarska, Kuiperov pojas. Voli raditi u različitim medijima, poput drva, kamena, gipsa, betona, metala i sl. Koristi kombinaciju tehnika *assemblage* i *upcycle*, a formu gradi koristeći se otpadnim materijalom u svrhu reciklaže. Medij u kojem trenutno radi je kombinacija različitog otpadnog materijala: metal, drvo, elektroničke komponente te beton, gips i epoksi smola. Sudjelovao je na nekoliko grupnih i samostalnih izložbi, kiparskih kolonija i radionica. Član je HDLU-a u Zagrebu i HULU-a Split. Živi i radi u Makarskoj.

He earned his Master's degree in Sculpture in 2013, studying under Professor Stjepan Skoko at the Academy of Fine Arts in Široki Brijeg, University of Mostar. In 2017, he played a key role in the artistic development of ‘Astropark Makarska’ – an educational center for children and adults within the Makarska Observatory. As part of this visionary project, he created seven public sculptures symbolizing celestial bodies of the solar system: Mercury, Venus, Earth, Mars, the Asteroid belt, the asteroid Makarska, and the Kuiper belt. A multidisciplinary artist, he works across a broad spectrum of materials, including wood, stone, plaster, concrete, and metal. His sculptural practice is rooted in assemblage and upcycling, transforming discarded and found objects into compelling forms that speak to environmental consciousness and creative reinvention. His current body of work blends various discarded materials – metal, wood, electronic components, concrete, plaster, and epoxy resin. He has taken part in numerous solo and group exhibitions, as well as sculpture symposia and creative workshops. He is a member of the Croatian Association of Visual Artists (HDLU) in Zagreb and the Croatian Association of Visual Artists (HULU) in Split. He lives and works in Makarska.

Bez naziva, 44 x 65 x 50 cm, 2022.

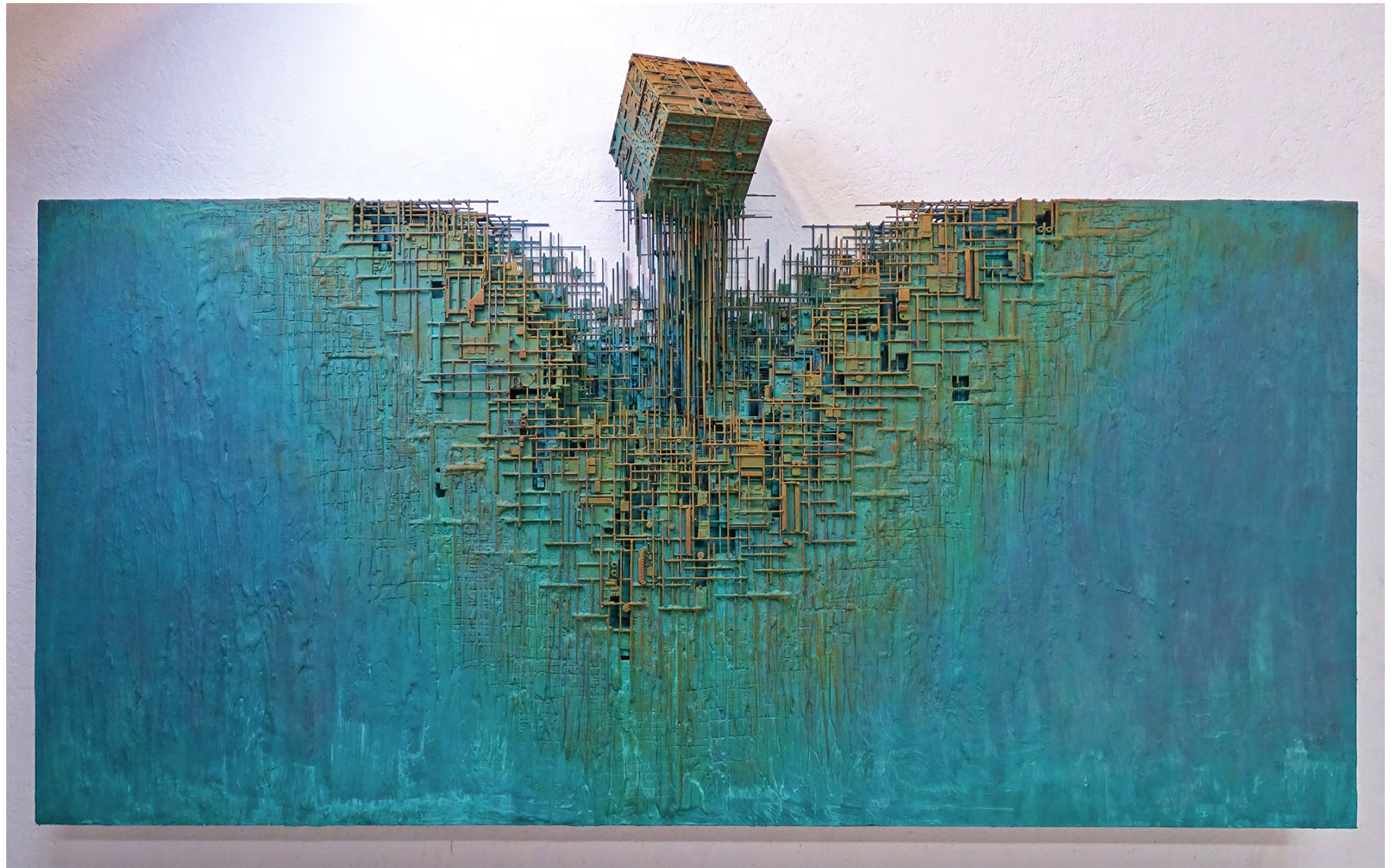
Bez naziva, 55 x 57,8 x 32,2 cm, 2022.

Relics of detriment

Desetljećima su ljubitelji horora i SF žanra uživali u književnim i filmskim djelima primarno ih percipirajući kao kvalitetna umjetnička ostvarenja ni ne sluteći pritom da bi mogli ući u domenu potencijalne stvarnosti. No, niz katastrofičnih događanja koja su u posljednjih nekoliko godina zadesila ne samo našu zemlju već i cijeli svijet potaknula su pojedinca na razmišljanje koliko je zapravo riječ o fikciji, a koliko o vrlo izvjesnoj budućnosti?

Akademski kipar Vice Glibota u recentnom ciklusu “Relics of detriment”, koji je prirodni nastavak prethodnih izložbi “Future Dire”, “Fracture Terminal”, “Deliverance from Chaos” i “Fallout”, kroz medij skulpture, reljefa i instalacije intuitivno progovara o nizu katastrofičnih situacija koje smo proživjeli (potresi, poplave i požari, ali i svjetske pandemije i ratovi), ukazujući pritom i na našu potencijalnu budućnost. Inspiraciju za rad autor pronalazi u dugogodišnjem istraživanju i čitanju literature američkih majstora fikcije, kozmičkog i filozofskog horora. Sve proživljeno i spoznato umjetnik pretače u niz radova prikazanih u stadiju propadanja, urušavanja i kopnjenja. Iz predstavljenih djela možemo iščitati njihovu prošlost (kako su nekada izgledali), ali i predvidjeti njihovu budućnost zbog tendencije ogoljivanja ili rastakanja forme. Upravo ova faza prikaza omogućava uvid u njihovu unutrašnjost, strukturu i jezgru odnosno dopušta nam da se približimo i promotrimo detalje. Cijevi, tube, žice, pločice, kugle, vijci, matice i ostali dijelovi mehanizama, fragmenti su nekadašnjeg svijeta iznova sastavljenog u nove slojevite kompozicije koje ukazuju na dotrajalu stvarnost potrošačkog društva i konzumerističkog svijeta u kojem živimo.

Različitih dimenzija i formi, predstavljeni reljefi, skulpture i instalacije definirane su oblicima koji se rastaču i pretaču, proizlaze jedan iz drugog ili nestaju jedan u drugome. Tehnike *assemblage* i *upcycle* pokazale su se idealne za transformaciju prvobitne forme u novi oblik. Autor koristi *assemblage* kao tehniku spajanja dijelova strojeva i ranijeg otpada suvremenog društva iz kojeg proizlaze novonastale forme tvoreći, u konačnici, jedinstvenu vizualnu metaforu. Upcycle kao vrsta recikliranja prirodno se nadovezuje na *assemblage* te omogućuje transformaciju objekta koji je izgubio svoju funkciju pri čemu novom ulogom dobiva veću i posve drugačiju vrijednost od izvorne. Uzimajući elemente i dijelove tehnološkog i mehaničkog otpada te transformirajući ih u posve nove radove, Vice Glibota daje im novi kontekst i gradi imaginarni rekreirani svijet u kojem izražava vlastite emocije i duboku zabrinutost hoće li distopijska imaginacija u jednom trenutku postati naša realnost. Namjerno izbjegavajući nazive za pojedini rad kako ne bi utkao vlastite asocijacije, autor

Locus Solus, reljef, mixed media, 190 x 111 x 26 cm, 2021.

implicira koncept koji se u prethodnih nekoliko godina zavukao u najdublje pore naše podsvijesti. Ingeniozni radovi ostavljaju otvorenu mogućnost totalnog pada čovječanstva te otvaraju pitanje što slijedi nakon točke samouništenja? Izložba “Relics of detriment”, kao završni ciklus većeg broja izložbi, tako postaje misaona naznaka potencijalne budućnosti ukazujući na posljedice našeg djelovanja.

Radove impozantne veličine definira bogatstvo strukture i razvedenost formi s mnoštvo detalja, dok pojedini kubusi djeluju kao da ih je nagrizla kiselina te ukazala na njihovu unutrašnjost. Otkrivajući samu suštinu djela nailazimo na spojeve, kodove i kontakte odnosno splet niza elemenata koji govore o kompleksnosti sadržaja i nekadašnje funkcije. Njihovu unutrašnjost možemo

protumačiti kao metaforu našeg svijeta – posve nesvjesni da smo svi međusobno isprepleteni i povezani, djelujemo fokusirani samo na sebe, te pritom nesvjesno sudjelujemo u uništavanju svijeta koje za posljedicu ima izumiranje biljnih i životinjskih vrsta, a da se pritom ni u jednom trenutku ne upitamo – s kime i gdje ćemo živjeti ako uništimo sve oko sebe?

Iznimno impresivnim, ludičko osmišljenim i pomno realiziranim djelima, akademski kipar Vice Glibota zaokružuje priču započetu u ranijim radovima objedinjenim kroz izložbe “Future Dire”, “Fracture Terminal”, “Deliverance from Chaos” i “Fallout”, dodajući ciklusu nijansu mračnijeg i zlokobnijeg tona od ranije interpretiranog. Naime, izložba “Relics of detriment” svojevrsni je završetak aktualnog ciklusa, ali i neminovni početak odnosno

naznaka nečeg novog. U kojem smjeru će Vice Glibota razvijati novi koncept i manifestaciju istog u vizualnom svijetu ostaje za vidjeti. Do tada pozivamo namjernog ili slučajnog promatrača da uživa u studioznim i krajnje minuciozno izvedenim djelima Vice Glibote začudne distopijske atmosfere koja se istovremeno čini tako bliskom i poznatom, a opet tako dalekom i nedokučivom, ostavljajući nas u neizvjesnosti konačnog ishoda.

viša kustosica Sonja Švec Španjol, mag. hist. art.

Bez naziva, relief, 126,2 x 103 x 18,7 cm, kombinirana tehnika, 2024.

Bez naziva, 104 x 72 x 21 cm, 2022.

RELICS OF DETRIMENT (SUMMARY)

Academic sculptor Vice Glibota, in his cycle 'Relics of Detriment', meditates on catastrophe – earthquakes, floods, wildfires, global pandemics, and wars – through the mediums of sculpture, relief, and installation. His approach is intuitive yet deeply contemplative, not only reflecting on the scars of our recent past but also gesturing toward the uneasy contours of a possible future. Inspired by years of immersion in the literature of American masters of fiction, cosmic horror, and philosophy of horror, Glibota channels lived experience and existential inquiry into a body of work that resides in the liminal spaces of decay, collapse, and erosion. The presented works reveal traces of their past – how they once appeared – while also hinting at their future, shaped by a gradual stripping away or disintegration of form. Pipes, tubes, wires, tiles, spheres, bolts, nuts – mechanical remnants of a forsaken world – are salvaged and reimagined into stratified compositions. These fragments, once agents of progress, now speak of obsolescence, echoing the fractured logic of a world consumed by excess and the debris of its own making.

Shifting in scale and form, the sculptures, reliefs, and installations melt into one another, emerge anew, or vanish into voids. Assemblage and upcycling techniques have proven to be powerful tools for transforming original forms into entirely new creations.

These ingenious works linger on the edge of humanity's total collapse, quietly asking: what lies beyond the brink of self-destruction?

As the final chapter of a broader exhibition journey, 'Relics of Detriment' becomes a quiet prophecy – a contemplative gesture toward what may lie ahead, should we continue down a path of unchecked consequence.

Senior Curator Sonja Švec Španjol, M.A. in Art History

Seksi baba, akril na papiru, 29,7 x 42 cm, 2024.

Marina Ćorić

(1987., Zadar)

E-MAIL: marina.coric.zd@gmail.com

Godine 2017. diplomirala je kao magistra slikarstva i profesorica likovne kulture na Akademiji likovnih umjetnosti Široki Brijeg pri Sveučilištu u Mostaru.

U svojem stvaralaštvu nije ograničena na jedan medij, pa se podjednako bavi slikarstvom, fotografijom, ilustracijom, a recentnih godina povremeno i videom. Što se motiva tiče, najveću važnost pridaje portretu, tj. autoportretu kao *intimnom dnevniku*, koji pruža najveću slobodu izražavanja, eksperimentiranja, glume, ali i iskrene interakcije sa samom sobom i publikom.

Svoje radove izlagala je na nizu grupnih i samostalnih izložbi, prvenstveno u regiji, ali i u inozemstvu. Osim kroz izložbe, umjetnički djeluje i kroz sudjelovanje u međunarodnim projektima, likovnim radionicama i likovnim kolonijama.

In 2017, she earned her Master's degree in Painting and the title of Professor of Visual Arts from the Academy of Fine Arts in Široki Brijeg, University of Mostar. Her creative journey flows freely across mediums – painting, photography, illustration, and, in recent years, the occasional venture into video. At the heart of her work lies portraiture, most intimately the self-portrait, which she embraces as a *personal diary*. It is within this space that she finds the greatest freedom – to express, to experiment, to perform, and to engage in an honest dialogue with both herself and her audience.

Her art has graced the walls of numerous group and solo exhibitions, predominantly across the region, but also on international stages. Beyond exhibitions, she continues to cultivate her artistic voice through international collaborations, creative workshops, and art colonies.

Babe s plaže IV, akril na papiru, 29,7 x 42 cm, 2024.

Godišnji

Živimo u svijetu u kojem stalno jurimo i žurimo, a u životnoj utrci s vremenom vrlo često zaboravimo na sebe. Granice između poslovnog i privatnog nestaju, sve se isprepliće i stapa u jedno. Nastojimo ispuniti svačija očekivanja, a pritom gubimo sami sebe... Ogroman pritisak pretače se i u sferu umjetnosti gdje očekujemo od umjetnika da će kontinuirano stvarati značajna i monumentalna djela s dubokom porukom koja će imati transformacijski učinak na nas, no je li život uistinu takav?

Svakodnevni trenuci, koji čine svojevrzne pauze od značajnih životnih događaja, daju ravnotežu i stabilnost našim životima te vjerojatno najiskrenije govore o nama samima. Oni dolaze do izražaja kada uzmemo stanku od užurbanog života i tuđih očekivanja tj. kada si priuštimo odmor. Upravo je godišnji odmor glavna tema novog ciklusa radova akademske umjetnice Marine Ćorić.

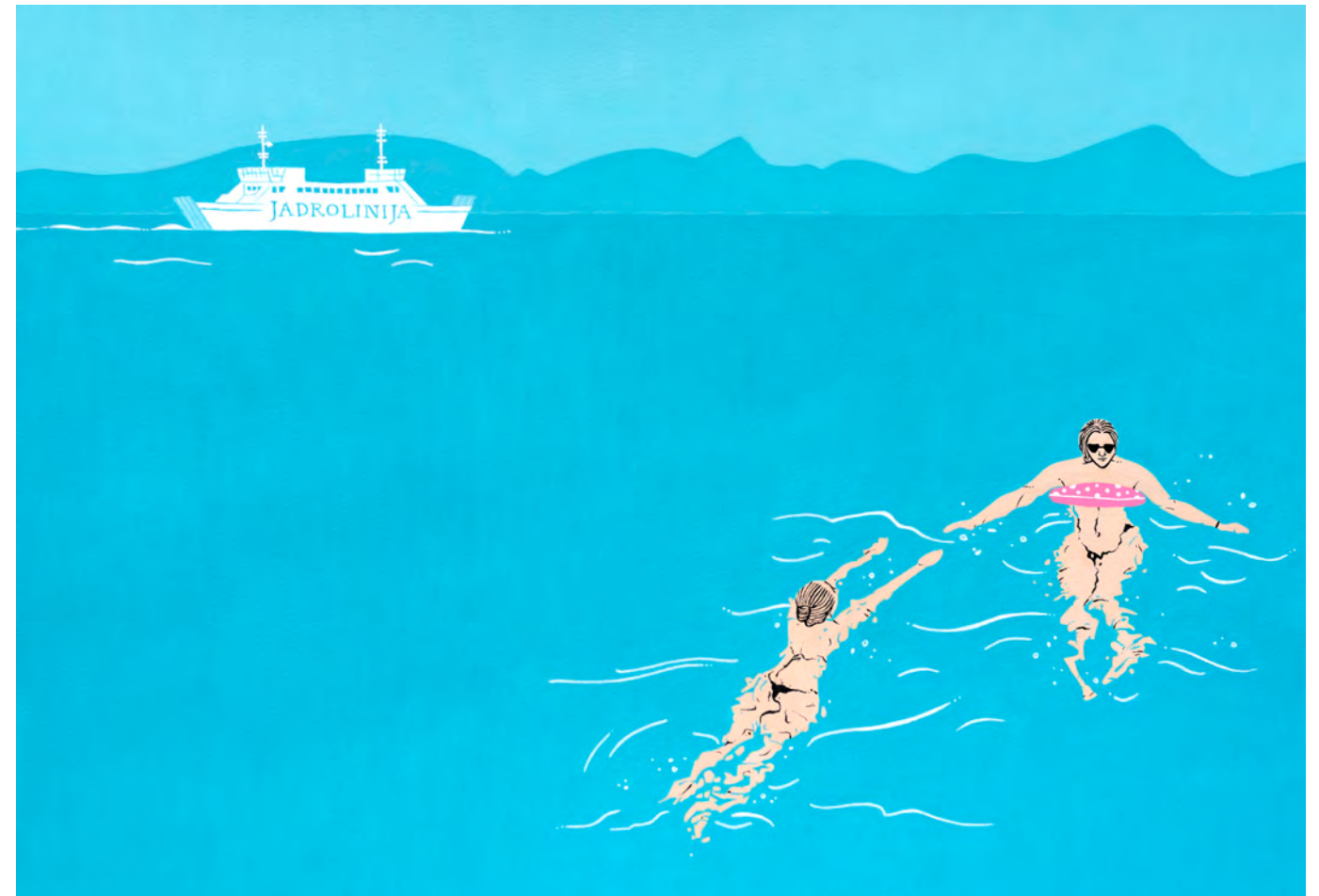

Galeb, akril i gvaš na papiru, 29,7 x 42 cm, 2025.

Još od vremena studija umjetnica je predano gradila i nadopunjavala ciklus autoportreta naglašeno introspektivnog karaktera komunicirajući sve one misli, stanja i emocije koje nije mogla verbalizirati. Ciklus koji je sustavno nadograđivala i razvijala od 2015. do 2019. godine došao je do svojevrstnog zasićenja jer su određeni životni procesi, emotivna stanja i promjene poimanja sebe kod umjetnice rezultirali činjenicom da polje realizacije više nije bilo površina platna već um umjetnice. Povratak na iskonske postavke omogućio je realizaciju novog ciklusa radova pod nazivom *Godišnji*. Marina Ćorić intuitivno je prepoznala i osjetila pravi trenutak za stilski i tematski odmak od dosadašnjih slikarskih radova te je iznjedrila posve svjež, vedar i neposredan ciklus radova čiji naziv aludira, kako sama umjetnica kaže, na njezin “odmor” od nje same, tj. teme autoportreta i njezinog dosadašnjeg stila, ali i doslovno vizualizira (ne)aktivnosti na godišnjem odmoru.

Da bismo bili sretni, zadovoljni, uspješni i produktivni nužno nam je potreban odmor, no kako se podrazumijeva da na odmoru “ne radimo” ništa, često se umanjuje njegova relevantnost za naš um, duh i tijelo. Najviše smo opušteni i neopterećeni, a možda smo i najviše ono što jesmo, upravo na godišnjem odmoru kada se bezbrižno možemo posvetiti sami sebi. Vrijeme odmora je vrijeme kontemplacije, razmišljanja, razvoja, sazrijevanja i bivanja samim sa sobom, ali i vrijeme bezbrižnih trenutaka koji naizgled djeluju posve obično i svakodnevno, no upravo tada znaju niknuti najbolje ideje i životne odluke. Upravo je za vrijeme vlastitog odmora Marina Ćorić odlučila iz rakursa usputnog promatrača zabilježiti sve one neposredne trenutke koje proživljavamo na godišnjem odmoru.

Ciklus *Godišnji* počiva na krajnje pročišćenoj paleti boja kojom dominira plavetnilo prisutno kroz površinu mora i neba te kopna u daljini, ali i boja puti kojom su definirani ljudski likovi, plaža i obala. Tek pojedini detalji kao što su šešir, ručnik, luftić i kupaći kostim bivaju akcentuirani živim bojama poput ružičaste, ljubičaste, žute i crvene. Linijskim crtežom Marina Ćorić gradi fizionomiju i karakter prikazanih likova, ali i teksturu pješčane ili stjenovite obale te raslinja u daljini, dok bijelim linijama dočarava uzburkanost morske površine. Autorica u ulozi nevidljivog promatrača iz prikrajka bilježi prirodnost i neposrednost uhvaćenih trenutaka poput gospođa koje razgovaraju ili rješavaju križaljke na plaži, prijateljica koje se sunčaju ili kupaju dok u daljini plovi Jadrolinija. Riječ je o sadržajno poznatim prizorima iz života s kojima smo se zasigurno susreli ili u kojima smo se i sami jednom prilikom našli, a koje Marina Ćorić vizualizira na zanimljiv, topao i nostalgičan

Jadrolinija, akril i gvaš na papiru, 29,7 x 42 cm, 2022.

način. Ciklus posjeduje retro notu ljetovanja kakva pamtimo posljednjih 30-ak a možda i više godina, posebice kroz prisutnost motiva Jadrolinije, luftića ili gospođa koje sjede na plaži ili stoje u pličaku i razgovaraju. Prizori variraju od krajnje pročišćenih u kojima dominiraju velike jednolične površine vode i neba s akcentom ljudskih likova u interakciji pa sve do zasićenih kompozicija s kolorističnim akcentima poput žutog, crvenog ili plavog ručnika te raznobojnih luftića, dok je bogata tekstura plaže definirana linijskim crtežom. Svakodnevne prizore prate i kolokvijalni nazivi radova *Barbike s plaže*, *Dido s Raba*, *Baba s Raba*, *Influenseri i Šlape*. I dok je na većini slika u fokusu čovjek i njegove aktivnosti, u radovima *Galeb* i *Kumulonimbus* naglasak je na vizurama koje nas okružuju dok smo na ljetovanju. U ciklusu se posebno ističe iznimno sjetan rad *Stara sirena* s prikazom žene s leđa kako sjedi na rubu stijene i gleda uzburkano more. Skladna kompozicija s nizom sitnih, ali važnih detalja utjelovila je spokojnu atmosferu naglašene kontemplativnosti odnosa čovjeka i mora.

U ciklusu *Godišnji* Marina Ćorić objedinila je različite generacije i aktivnosti kojima se bavimo na godišnjem odmoru. Pritom je napravila veliki zaokret u svom radu te je iz pozicije lajtmotiva prešla u ulogu promatrača. Iako je ovaj ciklus odmak od introspekcije ranije prisutne u motivu autoportreta, umjetnica nam je dopustila da ju upoznamo kroz informacije što i kako promatra,

što joj zaokuplja pažnju, što i na koji način interpretira te kako vidi i doživljava svijet oko sebe. Na indirektan način, upoznavajući autoricu, istovremeno smo mogli naučiti i mnogo toga o sebi. Marina Ćorić je svjesno izbjegla pritisak stvaranja ciklusa koji će nositi dramatične i monumentalne poruke od presudnog značenja. Dapače, učinila je upravo suprotno. Ukazala nam je da je odmor podjednako bitan koliko i rad, a ciklus *Godišnji* potvrdio je kako su naizgled mali i beznačajni isječci iz života upravo ti koji zorno oslikavaju sâm život.

viša kustosica Sonja Švec Španjol, mag. hist. art.

HOLIDAY (SUMMARY)

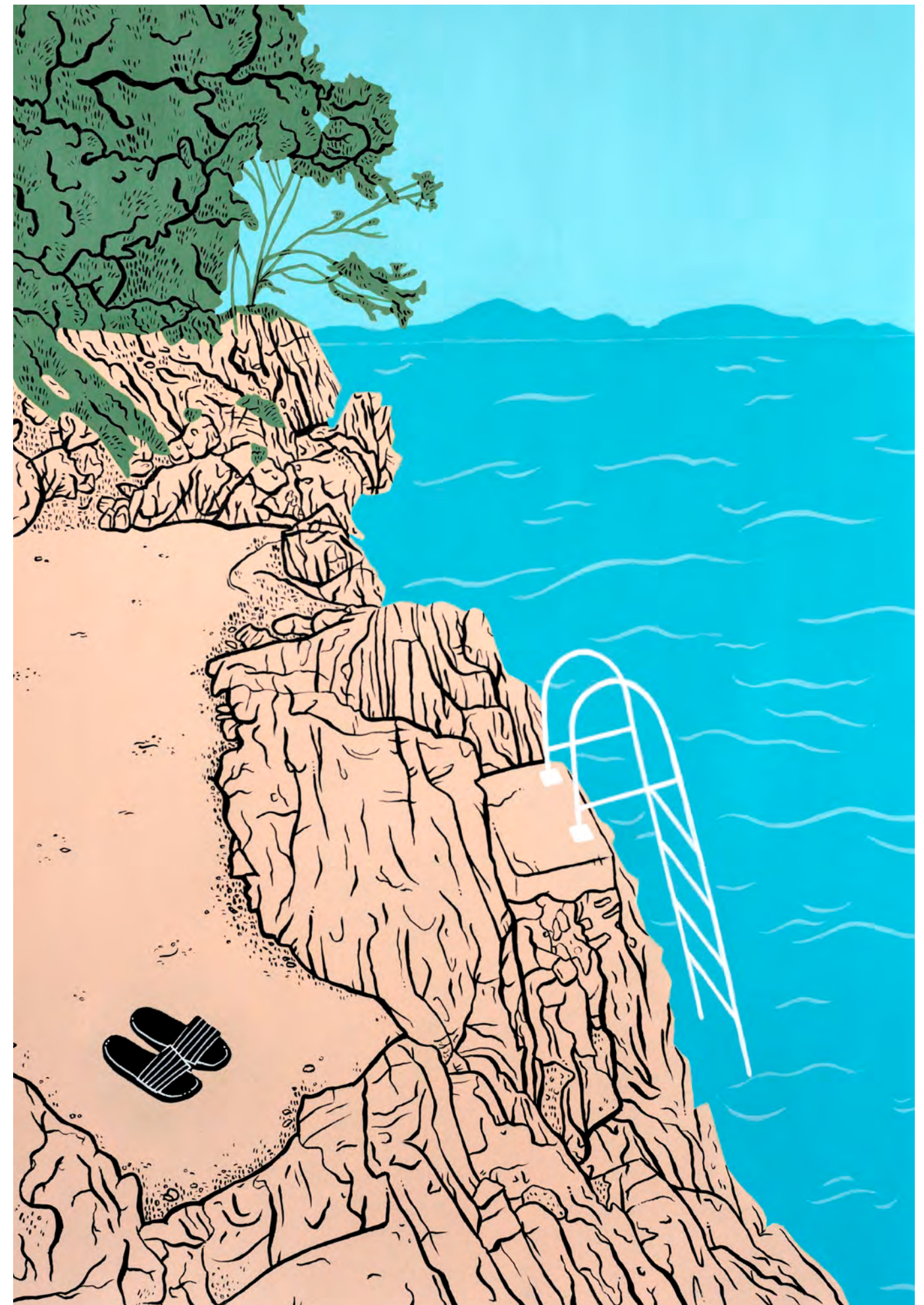
The cycle *Holiday* is built upon a meticulously refined color palette, dominated by the deep blues of the sea and sky and the muted tones of distant land, alongside the warm hues of skin that shape the human figures, beach, and shoreline. Only single details – like a hat, towel, inflatable, and swimsuit – are brought to life with bursts of vibrant pink, purple, yellow, and red. With graceful line work, Marina Čorić captures not only the physiognomy and personality of her subjects but also the textures of sand and stone, the distant greenery, and the shimmering tension of the sea's surface, traced in delicate white lines. Positioned as a discreet observer, Čorić records fleeting, unscripted moments with tenderness and wit – women chatting or absorbed in cross-words, friends basking in the sun or swimming in the sea, while a

Jadrolinija ferry glides quietly across the horizon. These scenes are intimately familiar – fragments of summer we've likely seen, lived, or longed for – now gently crystallized in her warm, nostalgic visual language. Bringing together multiple generations and the timeless rituals of holiday life, *Holiday* marks a notable evolution in Čorić's work – from recurring motif to reflective witness. In stepping back, she offers us a clearer view not only of herself, but of our own quiet rhythms and joys. In subtle yet powerful ways, she reminds us that rest is not a luxury but a necessity – and that within the small, often overlooked moments, the true poetry of life quietly resides.

Senior Curator Sonja Švec Španjol, M.A. in Art History

Glavni lik, akril i gvaš na papiru, 29,7 x 42 cm, 2025.

Šlape, akril na papiru, 29,7 x 42 cm, 2022.

Tako si mi blizu, 50 X 70 cm, akril na papiru, 2025.

Ambroz Oroši

(1958., Priština)

E-MAIL: ambrozorosi@gmail.com

Diplomirao je 1984. na Akademiji likovnih umjetnosti u Prištini, na Odsjeku grafike, u klasi prof. Zorana Jovanovića. Po završenoj akademiji likovno se izražava u okviru crtačkih i grafičkih disciplina te kombinirajući različite tehnike. Autor je brojnih grafika u tehnikama akvatinta, bakropis i linogravure. Odmah nakon studija započinje umjetnički ciklus znakovitog naziva *Teška zajedništva*, a u 2004. godini proširuje svoj tematski krug motivima mediteranskog podmorja. U krugu obiteljskog zlatarskog obrta okušao se i u oblikovanju zlata i plemenitih metala, primjenjujući autohtona obilježja Crikvenice i Vinodola. Do 2004. bavio se pedagoškim radom u osnovnim školama u Novom Vinodolskom, Bribiru, Crikvenici i Senju.

Član je HDLU-a Rijeka od 1985. Izlagao je na osam samostalnih i više skupnih izložbi. Živi i radi u Crikvenici.

He graduated in 1984 from the Academy of Fine Arts in Priština, Department of Printmaking, under the mentorship of Professor Zoran Jovanović. Following his studies, he developed his artistic voice through drawing and printmaking, often blending various techniques to create a distinctive visual language. His body of work includes numerous prints in aquatint, etching, and linocut. Soon after graduation, he embarked on an artistic cycle titled *Difficult Communion* – a name that reflects the introspective and symbolic nature of his early work. In 2004, his thematic focus expanded to embrace motifs of the Mediterranean seabed. Drawing inspiration from his family's goldsmithing tradition, he also explored the artistry of working with gold and precious metals, incorporating the local heritage and unique visual elements of Crikvenica and the Vinodol region into his designs. Until 2004, he was dedicated to art education, teaching in primary schools across Novi Vinodolski, Bribir, Crikvenica, and Senj.

A member of the Croatian Association of Visual Artists (HDLU) Rijeka since 1985, he has presented his work in eight solo exhibitions and numerous group shows. He lives and works in Crikvenica.

Ne tako običan život, 200 x 100 cm, akril na platnu, 2025.

Ritam pulsirajuće energije

Kada sagledavamo djelo Ambroza Orošija kontinuirano se nameće njegov jak gestualni potez, crtački snažna struktura i kontrastna upotreba intenzivnih boja. Stoga i ovaj najnoviji ciklus slijedi taj put te potvrđuje sve one kvalitete po kojima nam je njegovo stvaralaštvo poznato. Slikar se na taj svoj kreativni put otiskuje neopterećen rezultatima svakog pojedinog uratka, važniji mu je proces ili jednostavno samo slikarstvo kao način života i razmišljanja. Neophodna je naravno i neosporna kvaliteta slikarstva prožeta znanjem stečenim iskustvom kroz godine intenzivnog rada.

Raznolikom paletom umjetnik gradi izravne, guste i vizualno bogate strukture apstraktne pojavnosti, najčešće oslobođene značenja. Figuracija se pojavljuje, međutim uvijek u službi likovnosti, upletena u tkivo linija i slobodnih oblika. Sam proces rada kod autora ujedinjuje poteze kista s tragovima brisanja, struganja, razmazivanja i tako obrađene površine sadrže raskošne elemente

pružajući uvid u samu energiju i ritam nastanka. Prikazane su frekvencije prirode, predmeta, stvarnosti oko nas kroz apstraktni doživljaj umjetnika predstavljen po važnosti i utisku koje one ostavljaju na promatrača. Ono najdojmljivije je impresivan i raznolik raspon elemenata; u simbiozi suglasja oni tvore nestvaran prizor, strastven i pun skoro taktilnih sklopova, suzvučja, svježih i zanosnih. Pomoću njih kao i samih komponenata, ritmičnosti i tonova oslikana je struktura djela koja nam govore jezikom univerzalnim, koliko subjektivnim. Poništavajući formalna ograničenja motivi posjeduju svoju stvarnost unutar koje se sažima i taloži emocija neke druge pojavnosti i izmaštanog gledišta.

U najnovijim radovima kolorizam sve češće ustupa mjesto crno bijelom rasponu, premda je i ovdje njegova redukcija rezultirala bogatstvom sivih tonova i intenzivnošću grafizma. I koliko god slobodan i raskošan u boji toliko je autor odvažan i neposredan u novom pristupu te on vrlo suvereno i znalački iz crnih akcenata

izvlači dinamiku i pokret nekih novih i zanimljivih formi. Same bjeline dovoljno su samostalne i prostrane da unose red i dubinu prikaza, a opet da podupiru živi kovitlac ritmičnih elemenata. Asocijativni niz vuče nas da tražimo u njima urbane motive industrijskih postrojenja, apokaliptične gradove, rastočen prikaz ulica ili riva razbijenih morskim valovima. Osim samih vizualnih vrijednosti slike proizvode začudnu akustičnu notu, stvarajući osjećaj šuma i zvukovnog pandana boja i tonova koje likovnost proizvodi. Sama apstrakcija kao da je rezultirala tonovima neke samo nje-mu poznate glazbe, uprizoreni riječi ili rečenica pretvoreni u tajanstvene kodove, putem kojih teži izravnom prenošenju svojih emocija promatraču, nudeći raznolike mogućnosti doživljaja slike.

Ambroz Oroši u svom slikarstvu teži kontinuitetu misli i prenošenju pulsa energije na platno želeći nam približiti vibracije života i uhvatiti ono nevidljivo, ali ipak prisutno. To strujanje i silnice odnosa, neprimjetne tu oko nas, apstraktne su onoliko

koliko god one to mogu biti, poput prijateljstva, ljubavi, mržnje, ali i zvuka glazbe, grmljavine, kiše... Sve to provlači se u njegovim djelima i mi ih instinktivno osjećamo u toj mreži linija, površina i boja. Taj ritam stvaranja u njegovom djelu ne prekida se, već uvijek dominira te se svojom dinamikom nameće određujući i artikulirajući cjelovitost likovnog opusa.

mr. sc. Jasna Rodin

Tko to tamo pjeva – Eurovizija, 100 x 70 cm, akril na papiru, 2024.

Europski mamurluk, 100 x 70 cm, akril na papiru, 2024.

THE RHYTHM OF PULSATING ENERGY (SUMMARY)

When encountering the work of Ambroz Oroši, one is immediately drawn to his bold gestural strokes, the assertive structure of his linework, and the vivid contrast of intense color. His latest series continues along this path, reaffirming the very qualities that define his distinctive artistic voice. Oroši approaches painting as a way of being – unconcerned with the outcome of any single piece, he places greater value on the act of creation itself: painting as process, philosophy, and life.

His creative method weaves together brushstrokes with gestures of wiping, scraping, and smearing. The resulting surfaces are rich with texture, offering a glimpse into the energy and rhythm of their making.

In recent works, colour gives way more frequently to a monochromatic palette. Yet even within this restraint, Oroši conjures a vibrant spectrum of gray tones and a striking graphic intensity.

At the heart of his practice lies a pursuit of continuity – of thought, emotion, and energy – transferred directly onto the canvas. Oroši seeks to convey the subtle vibrations of life, capturing the invisible forces that surround us: the abstract currents of connection and disconnection, like friendship, love, anger, or the fleeting sounds of music, thunder, or rain. These intangible sensations pulse through his work, felt instinctively in the layered interplay of line, surface, and colour. The rhythm of creation in his art is unbroken – ever-present and commanding. It asserts itself through dynamic motion, shaping and defining the coherence of his visual language.

Jasna Rodin, MSc

Ona je otišla, 90 x 60 cm, akril na papiru, 2025.

To je za sutra, 50 X 70 cm, akril na papiru, 2025.

Dubravko Kastrapeli

(1971., Zagreb)

E-MAIL: dubravko.kastrapeli@gmail.com

Godine 1995. diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (nastavnički smjer u klasi profesora Zlatka Kesera). Posljednjih petnaestak godina bavi se ilustriranjem književnih djela. Počeo je s Cervantesovim *Don Quijoteom*, nakon toga nastavlja s djelima Marina Držića iščitavajući i istražujući

njegova djela prepuna živopisnih likova i nevjerojatnih obrata. Rad na Marinu Držiću urodio je sada već desetogodišnjom suradnjom s Domom Marina Držića, u okviru koje su nastali stripovi *Novela od Stanca* i *Dundo Maroje* te su postavljene dvije izložbe u njihovim prostorima i jedna izložba u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik. U međuvremenu je radio i ilustracije inspirirane *Čudnovatim zgodama šegrt Hlapića* Ivane Brlić-Mažuranić, dok se posljednje tri godine bavi poezijom Drage Gervaisa. Do sada je ilustrirao brojne plakate, letke, knjige i udžbenike.

He graduated from the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1995, specializing in art education under the mentorship of Professor Zlatko Keser. Over the past fifteen years, he has devoted himself to illustrating literary works. His journey began with Cervantes' *Don Quixote*, and soon expanded to the vibrant and dramatic world of Marin Držić. Immersed in Držić's rich narratives and colorful characters, he developed a deep connection to the material, which sparked a lasting collaboration with the Marin Držić House. This partnership, now spanning over a decade, has produced comic adaptations of *Novela od Stanca* and *Dundo Maroje*, as well as two exhibitions at the Marin Držić House and another at the Art Gallery of Dubrovnik. Alongside this work, he has also illustrated scenes inspired by *Čudnovate zgode šegrt Hlapich* (The Strange Adventures of Hlapich the Apprentice) by Ivana Brlić-Mažuranić. In recent years, his artistic focus has turned to the poetry of Drago Gervais.

To date, his portfolio includes a wide range of illustrated posters, flyers, books, and textbooks.

Nonić, 42 x 26,5 cm, akril na papiru, 2023.

Poezija Drage Gervaisa

Htjeti, moći, znati utjeloviti emociju i atmosferu trenutka na najneposredniji način umjetnost je sama po sebi. Hrvatskom književniku Dragi Gervaisu to je prirodno pošlo za rukom već u prvoj zbirci “Čakavski stihovi” izdanoj 1929. godine. Zbirka koja je, uz izmjene i nadopune, doživjela mnoga izdanja pozicionirala ga je među najistaknutije hrvatske dijalektalne autore. Njegovu neposrednu, toplu i duhovitu poeziju posvećenu malom čovjeku najbolje je opisala Mirjana Strčić: “Filigranski i minijaturni svijet jednog kutka Istre, mali ljudi i problemi, sitne radosti i tek naslućene tuge, pejzaži i tipovi karakteristični za jedan zatvoreni svijet, a sve to zakriljeno pjesnikovom ljubavlju za zavičaj: izvanredna po atmosferi i koloritu, bogato orkestrirana, ritmična i pjevna lirika zaobljena mekoćom čakavske riječi liburnijskog dijela Istre.”¹

¹ Strčić, Mirjana. Drago Gervais. // Drago Gervais – Moja zemlja / urednik Marijan Matković. Pula/Rijeka, 1979., str. 7

Bilo je samo pitanje vremena kada će se susresti opus velikog majstora dijalektalne poezije Drage Gervaisa i slikarski potez ilustratora Dubravka Kastrapeli.

Zadnjih petnaestak godina, akademski umjetnik Dubravko Kastrapeli bavi se ilustriranjem književnih djela od Miguel de Cervantesa, preko Marina Držića pa sve do Ivane Brlić-Mažuranić, a upravo toliko dugo ima na umu i opus Drage Gervaisa, što samo govori koliko dugo je sazrijevala ideja prije negoli se oslobodilo vrijeme za konkretizaciju i vizualizaciju odabranih misli i pjesama. Ono što je Kastrapeli privuklo Gervaisovoj poeziji jest nevjerojatna ljubav i nježnost koja je prisutna kroz svaki stih posvećen rodnoj Istri, kraju pod Učkom, te životu u malom gradu prepunom osebnih ljudi. Najtoplije i najemotivnije stihove Gervais je posvetio svojoj noni i noniću, uz koje je bio izuzetno vezan, a s tim emocijama može se poistovjetiti svaki čitatelj koji je osjećao istu prisnost prema vlastitoj baki i djedu, odnosno noni i noniću, pa tako i sâm

ilustrator Dubravko Kastrapeli. Najživlje uspomene, bilo u vidu okusa, mirisa, događaja, ljudi, emocija ili bljeskova slika, nosimo iz djetinjstva. Ono nam iskustveno najduže ostaje u memoriji i neminovno mu se vraćamo tijekom cijelog života uz naglašene emocije nostalgije. Činjenica da je Drago Gervais svoj opus posvetio rodnoj Istri oslikavajući dijalektom prvenstveno atmosferu svakodnevnog života i karakter običnih ljudi, otvorila je cijeli dijapazon prizora iz primorskog života s naglašenom radnjom i dijalozima čija je sceničnost postala podloga za ilustraciju pojedine pjesme u djelima Dubravka Kastrapeli. Nije lako prenijeti umjetnost pisane riječi u likovni jezik, no kada je poezija toliko živa i scenična, kroz potez autora istančanog senzibiliteta ostvaruje se magična transformacija lirike u ilustraciju.

Kao što je Drago Gervais oblikovao svoje pjesme uz dozu toplog i dobronamjernog humora dok je s ljubavlju i praštanjem opisivao zgode i nezgode malih ljudi u njihovom svakodnevnom

životu, tako je i Dubravko Kastrapeli pristupio ilustraciji kroz igru. Inspiriran prvenstveno ozračjem pjesama koje su u sebi nosile čitav spektar emocija od malih radosti i prpošnosti života pa sve do blage tuge i melankolije koja je u prvi plan isticala sjetu u prikazu smiraja života, Kastrapeli je pojedinu pjesmu ilustrirao i po nekoliko puta u različitim tehnikama i na različitim formatima papira. Svaka interpretacija ponudila bi novu svježinu, akcent i dinamiku ostvarenu kroz kolorit (ili izostanak istog), oblikovanje volumena, detalja, perspektive te različit pristup u odabiru kadra. Nit poveznica između različitih interpretacija pojedine pjesme leži u specifičnom fontu slova kojima autor ispisuje stihove, a koji u potpunosti korespondira s ilustracijama.

Izložba ilustracija i skulptura inspirirana poezijom Drage Gervaisa ukazuje na bogatstvo emocija, sadržaja i humora inicijalno predloženih kroz dijalektalnu poeziju Drage Gervaisa, koju je Dubravko Kastrapeli krajnje nenametljivo pretočio u vlastiti

Trešete, 40,3 x 29,5 cm, ugljen na papiru, 2023.

likovni rukopis, pritom zadržavajući i potencirajući sve vrijednosti Gervaisove poezije, koju potom obogaćuje vlastitom interpretacijom i raznolikošću individualnog likovnog jezika. Ova posve prirodna i nadopunjavajuća isprepletenost umjetnosti pisane riječi i likovnosti, rezultirala je slavljenjem ljepote života kroz ukazivanje na neposredne trenutke, međuljudske odnose i čari svakodnevnog života koje često uzimamo zdravo za gotovo. Istovremenim izlaganjem više različitih interpretacija jedne pjesme, Dubravko Kastrapeli ukazuje na čitavo bogatstvo mogućnosti likovnog izraza i interpretacije. Kroz široki dijapazon ilustracija upoznajemo osobnost autora i njegovu inovativnost, individualnost i originalnost pristupa kroz umjetničku i estetsku kvalitetu oblikovanja te sposobnost prirodnog usklađivanja slike s tekstem. Čitajući Gervaisovu poeziju i promatrajući Kastrapelejeve ilustracije i skulpture osjeća se toplina, privrženost i razumijevanje za malog čovjeka i njegovu okolinu, njihove čudljivosti

i osebnosti koje su uvijek prožete zdravom dozom humora i međusobne bliskosti, a koje se izmjenjuju s neprocjenjivim trenucima tišine, mira, veselja, sreće i zajedništva. Toplina, skromnost i samosvojnost, kako pisca Drage Gervaisa tako i slikara i ilustratora Dubravka Kastrapelija, povezala se i ispreplela na onoj ljudskoj razini, rezultirajući iznimnim ciklusom ilustracija koji slavi običnog čovjeka, zajednicu u kojoj živimo, čari svakodnevnog života te njegovanje obiteljskih i dobrosusjedskih odnosa sa svim prednostima i nedostacima koji ih prate, ali ujedno daju i onaj ključni začim punine okusa života.

viša kustosica Sonja Švec Španjol, mag. hist. art.

Morčić, 40,3 x 29,5 cm, ugljen i olovka u boji na papiru, 2023.

Nonić, 42 x 26,5 cm, akril na papiru, 2023.

THE POETRY OF DRAGO GERVAIS (SUMMARY)

Drago Gervais's dedication of his body of work to his native Istria – capturing through dialect the essence of everyday life and the spirit of ordinary people – unveiled a rich panorama of coastal scenes, alive with vivid action and spirited dialogue. This theatrical vibrancy became the foundation for illustrating individual poems in the works of Dubravko Kastrapeli.

Just as Gervais infused his verses with warmth and gentle humor, portraying life's small joys and tender missteps with compassion, Kastrapeli approached his illustrations with playful imagination. Moved by the spirit of the poems – ranging from the exuberance of life's simple pleasures to a soft melancholy echoing the hush of life's twilight – he often returned to the same poem, reimagining it in different techniques and on varied paper formats. Each rendering brought new light: a shift in tone, a different rhythm of color or its deliberate absence, subtle changes in volume, detail, perspective, and frame.

The exhibition of illustrations and sculptures inspired by Gervais's poetry unveils a layered emotional world, rich in feeling, narrative, and wit. Kastrapeli translates the essence of Gervais's dialectal verse into a visual language uniquely his own – intimate, nuanced, and sincere. He honors the poetry's original spirit, while enriching it with his own vision and artistic voice.

This seamless dialogue between word and image becomes a celebration of life itself – an invitation to notice the fleeting, the heartfelt, and the quietly profound beauty woven into everyday moments we so often overlook.

Senior Curator Sonja Švec Španjol, M.A. in Art History

Atlant 5, duboki tuisak na p-clay, oksidi, alligator glazura, 1050°C, 20 x 35 cm, 2020.

Boris Roce

(1952., Kičevo)

E-MAIL: boris.roce3@gmail.com

Završio je Pedagoški fakultet u Rijeci – Odjel likovnih umjetnosti, smjer grafika, u klasi profesora Josipa Butkovića. Bavi se keramikom, grafikom i pedagoškim radom. Dugogodišnji je voditelj grafičke i keramičke radionice za nadarene učenike u Novigradu u Istri (*Novigradsko proljeće*). Vodio je grafičke i keramičke radionice u *Školi Mira* u Mrkoplju. Vodi tečajeve keramike pri Narodnom učilištu u Rijeci te radionice keramike i grafike u Hrvatskoj i inozemstvu.

Voditelj je projekta umjetničke kolonije *Punat Sea Art* od 2017., međunarodnoga simpozija *Arte In Situ* u Vodnjanu i međunarodne kolonije *Glagoljica iskazna glinom* u Ronjima. Do sada je održao 57 samostalnih izložbi i sudjelovao na preko 550 skupnih. Isto tako, bio je na više od 70 keramičarskih raku-kolonija i simpozija.

Dobitnik je 27 međunarodnih i 9 nacionalnih nagrada. Član je HDLU-a Rijeka, Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti (ULUPUH) i KERAMEIKON-a iz Varaždina. Živi i djeluje u Rijeci.

He graduated from the Faculty of Education in Rijeka, Department of Fine Arts, specializing in printmaking under the mentorship of Professor Josip Butković. His artistic practice spans ceramics, printmaking, and art education. For many years, he has led ceramics and printmaking workshops for gifted students in Novigrad, Istria, as part of the *Novigradsko proljeće* (*Novigrad Spring*) program. He has also conducted workshops at the School *Škola Mira* in Mrkopalj and currently teaches ceramics at the Open University in Rijeka. His expertise has taken him beyond national borders, where he regularly leads workshops across Croatia and abroad.

Since 2017, he has served as director of several prominent artistic initiatives, including the *Punat Sea Art* artist colony, the international symposium *Arte In Situ* in Vodnjan, and the international colony *Glagolitic Script Expressed in Clay* in Ronjgi.

Over the course of his prolific career, he has held 57 solo exhibitions and participated in more than 550 group shows. He has also contributed to over 70 ceramic raku colonies and symposiums worldwide.

His work has earned him 27 international and 9 national awards. He is a member of the Croatian Association of Visual Artists in Rijeka (HDLU), the Croatian Association of Artists of Applied Arts (ULUPUH), and KERAMEIKON – the Croatian Ceramic Association based in Varaždin. He lives and works in Rijeka.

Tanjur 7, glazure, 1000°C, promjer 35 cm, 2024.

Tanjur 8, glazure, 1000°C, promjer 35 cm, 2024.

Osjeti preobrazbe

Boris Roce vrsni je hrvatski keramičar, dug i predan put njegovog stvaralaštva omogućava mu da se kroz materiju izražava lako i da nastali radovi pružaju ozračje neposrednosti i suvremenosti. Kreativan i sklon eksperimentu umjetnik vrlo često spaja razne likovne vještine, sakupljajući znanja širom svijeta podređujući ih svojoj osobnosti. Posebnu pažnju posvećuje starim tehnikama obrade poput : obware, rakua ... koristeći ih često kako bi sačuvao drevna znanja a ujedno ih prilagodio današnjem društvu. Taj spoj keramike, grafike i kiparstva uvjetovan je razumijevanju različitih aspekata ove umjetnosti: poznavanju specifičnosti tipova gline, procesa sušenja, dekoriranja, glaziranja i pečenja, kemijskih spojeva čija složenost proizvodi željene reakcije i efekte.

Njegov opus prepoznatljiva je stila, iako uvijek drugačiji i jedinstven, pa tako i ova izložba predstavlja ciklus posebno izrađen za galeriju u Crikvenici. Podloga, odnosno, osnova ovih radova su oblikovani tanjuri, oble i zadane forme unutar koje autor djeluje. Apstraktni prikazi rezultat su upotrijebljenih glazura i odabranih boja, nastali u simbiozi visokih temperatura vatre, izloženosti zraku, vodi i preciznom trenutku, jer vrijeme određenim komponentama mijenja intenzitete same pojavnosti. Proizašle kompozicije reljefne su strukture u kojima svaka raspucana brazda ili ispupčen nanos stvara sinergiju jedinstva izgrađujući složene prizore. Raku tehnika uvjetuje tamne pozadine donoseći iskonsku

elementarnost taktilnih tekstura. Autor koristeći jačinu boja – crvenih, žutih, bijele tu osnovu kontrastira te poput prirodnih tvorevina, djela posjeduju svoju iskonsku nepatvorenost i snagu, izvornost i ljepotu koju pronalazimo na kori drveta, stijena ili

Tanjur 1, glazes, oxides, 1000°C, 45 cm, 2024.

Tanjur 5, duboki tisak na p-clay, glazure, oksidi, 1050°C, promjer 25 cm, 2019

Tanjur 3, glazes, 1000°C, 46 x 46 cm, 2024.

Alpe, duboki tisak na p-clay, oksidi, alligator glazura, 1050°C, 45 x 45 cm, 2018.

zemlje. Unutar toga, meditativni put može nas odvesti u traženje oblika, formi, u prepoznavanje svojih misli i osjećaja, u apstraktnost razmišljanja i snove. Sažeti motivi usklađeni su s pokretom ruke i ostavljenim tragovima.

Radovi odišu svježinom, odražavajući ekspresivni karakter umjetnika. Intuitivnim nagonom za stvaranjem on nam prenosi svoju energiju. Dinamični slijed transformacije razvija se, treperi kroz osjet i gestu unutarnjeg, te motivi rastu kao izvor, mijenjaju se i naviru poput vodenog vrela. Na podlozi vibrira zemljovid poteza i linija, mijenjaju se zamišljeni reljefi nekog izmašanog predjela. Simboli, gradacije i pomaci asocijativni i nestvarni donose preplete i bogatstvo vizualnosti. Balansi boja i linija opisuje misli donoseći privid tišine, bezvremenosti i nagovještaja posebnosti.

U svemu tome vidljivo je da rad Borisa Rocea ne podliježe zadanim pravilima, u spoju tradicije i suvremenosti on slobodno stvara, bez konkretnih uzora i izvan ustaljenih, klasičnih keramičkih pravila i struja. Neopterećen detaljima, prodorima, dinamikom sadržajnosti on obrađuje cjelinu naglašavajući likovni aspekt, pretvarajući svoje zamisli u boje, u odnose površina koje se usuglašavaju, podupiru. Međutim, njihovim zajedničkim predstavljanjem one stvaraju poetiku likovnosti unoseći dodatnu dimenziju doživljaja, punog naboja, vizura, utisaka, ocrtavajući karakter i emocije umjetnika oblikovanog u jednostavnom, čistom i bazičnim materijalom, u glini.

mr. sc. Jasna Rodin

Tanjur 4, duboki tisak na p-clay, glazure, oksidi, 1000°C, promjer 25 cm 2024.

FEELINGS OF TRANSFORMATION (SUMMARY)

Boris Roce is a distinguished Croatian ceramic artist whose long and devoted creative journey has granted him a remarkable ease with the medium of clay. His works radiate both immediacy and a distinctly contemporary spirit. Endlessly inventive and unafraid to experiment, Roce seamlessly weaves together diverse artistic techniques, absorbing influences from across the globe and channeling them through the lens of his unique artistic identity.

His oeuvre is marked by a recognizable yet ever-evolving style – each piece unmistakably his, yet never quite the same. This exhibition presents a new cycle of works crafted specifically for the Crikvenica gallery. At their core are sculpted plates – rounded, predetermined forms that serve as a canvas for free artistic exploration. The abstract imagery arises from the alchemy of glazes and carefully selected colors, forged in the elemental dance of fire, air, and water. These natural forces, combined with precise timing, shape the texture and tone of each work.

With bold hues – reds, yellows, and whites – Roce creates vivid contrasts. His works, like formations of nature, exude a primal energy and unfiltered beauty, echoing the raw textures of tree bark, stone, and earth.

Unafraid to step beyond convention, Roce resists the constraints of traditional rules. Standing at the crossroads of heritage and innovation, he creates with intuitive freedom – eschewing direct references and bypassing the formal boundaries of ceramic art. Liberated from narrative and intricate detail, he embraces the whole, placing visual harmony at the forefront. His visions come to life in color, in surface interactions that resonate and reinforce one another.

Jasna Rodin, MSc

Istra 1, duboki tisak na p-clay, oksidi, glazure, 1050°C

Gradska galerija Crikvenica /

Crikvenica Town Gallery

Strossmayerovo šetalište 22

51260 Crikvenica

TEL. 051 242 372

E-MAIL: ured@kultura-crikvenica.hr

www.kultura-crikvenica.hr

2024. (9. 5. – 31. 10.)

Emanuela Lekić
Neven Bilić
Tomislav Ostrman
Lidija Šeler
Nevena Živić
Edit Glavurtić

2023. (4. 5. – 31. 10.)

Zdenko Bašić
Nik Titanik
*Neustrašive žene – 100 žena
koje su promijenile Hrvatsku*
Hrvoje Dumančić
Margareta Peršić
Ivana Postić
Renato Percan

2022. (6. 5. – 31. 10.)

Karlo Paliska
Anton Vrlić
Miroslav Šutej
Danijel Srdarev
Damir Facan-Grdiša
Slavka Pavić

2021. (9. 6. – 15. 10.)

Mate Čvrljak
Bane Milenković
Željko Lapuh
Đuro Seder
Sanja Švrljuga Milić
Tošo Dabac

2020. (5.6. – 26. 10.)

Tea Bičić
Tomislav Buntak
Nives Kavurić-Kurtović
Marko Zubak
Mirjana Vodopija
Siniša Majkus

2019. (5. 6. – 26. 10.)

Borislav Božić
Mauro Stipanov
Đuro Seder
Dubravka Kanjski
Mile Blažević
Mladen Ivančić

2018. (19. 7. – 20. 10.)

Koraljka Kovač
Tatjana Kostanjević
Mirjana Zirdum
Branko Lenić
Goran Vranić
Mirna Sišul

2017. (20. 5. – 30. 9.)

Irena Podvorac
Nevenka Arbanas
Josip Diminić
Sanja Ipšić Randić
Bruno Paladin
Ambroz Oroši

2016. (1. 6. – 26. 9.)

Eva Azinović
Vasko Lipovac
Edo Murtić
Dalibor Parać
Ljubo de Karina
Stanko Abadžić

2015. (2. 6. – 26. 9.)

Ivo Kalina
Saša Jantolek
Antun Motika
Branko Ružić
Ivan Balažević
Ivona Verbanac

2014. (10. 6. – 11. 9.)

Vjekoslav Vojo Radoičić
Rosana Zupčić
Petar Dolić
Renata Vranizany Azinović
Toni Franović

2013. (12. 6. – 10. 9.)

Ivana Postić i Matej Vočanec
Mauro Stipanov
Maja S. Franković
Zdravko Milić
Petar Dolić
Elvis Berton

2012. (23. 6. – 21. 9.)

Izabela Peculić
Edo Murtić
Zlatko Prica
Sanja Švrljuga Milić
Egon Hreljanović
Vojo Radoičić

2011. (15. 6. – 28. 9.)

Tomo Gerić
Josip Diminić
Vilim Svečnjak
Ambroz Oroši
Jasna Maretić
Dragana Kružić

2010. (1. 6. – 31. 9.)

Zvonimir Kamenar
Luca Desardo
Marijan Mavrić
Ivan Balažević
Daniel Butala
Libuša Kirac
Anton Depope

2009. (16. 7. – 15. 10.)

Ivo Kalina
Eugen Borkovsky
Tomica Grubiša
Vera Gambar Miščević
Antonio Gie (Italia)
Željko Stojanović

2008. (3. 6. – 13. 9.)

Rino Gropuzzo
Marijan Blažina
Serge Gall (SAD)
Dubravka Babić
Iris Mihatov
Boris Roce
Marta Pavlinc i Karel Pavlinc

2007. (1. 6. – 8. 9.)

Karlo Došen
Mario Bakuza
Branko Lenić
Zlatko Kauzlarić Atač
Miljenka Šepić
Maja Štrk Snaj

2006. (25. 5. – 11. 9.)

Dunja Demartini i Davor Katunar
Dušanka Gržeta i Tomislav Gržeta
Zdravko Kopas
Rafael Samec (Slovenia)
Vjekoslav Vojo Radoičić
Marijan Mavrić
Mirna Kutleša

2005. (20. 6. – 12. 9.)

Michael Close (Canada)
Voljen Grbac
Vesna Barbieri
Marijan Mavrić
Robert Zdarilek
Ivan Balažević

2004. (3. 7. – 10. 9.)

Antun Knežević
Ivan Mišković
Vesna Barbieri i Ivo Đurović
Zdravko Gržičić i Tomislav Pavletić
Ambroz Oroši

POSTKUPKI

CENTAR ZA KULTURU
Dr. Ivan Kostrenčič
Crikvenica

GRADSKA **galerija** CRIKVENICA

9 789537 532376